Lietas arhīva Nr. K77-2802-24/113
ECLI:LV:RPT:2024:0925.11089068220.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā
2024.gada 25.septembrī

Rīgas pilsētas tiesa:
tiesnese Gunta Sokolova,
piedaloties prokuroram Sergejam Pavļenko,
iztiesājot atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 192.panta pirmās daļas un 180.panta pirmās daļas,

konstatēja:

1./pers. A/ izdarīja viltotas naudas izplatīšanu, un proti:

2020.gada 1.jūnijā ap plkst.17:10 /pers. A/, atrodoties /veikals, adrese//adrese/, realizējot savu noziedzīgo nodomu izplatīt viltotu naudas zīmi un apzinoties, ka pie viņa esošā 50 *euro* naudas zīme ar sērijas Nr.SE1206972964 ir viltota, iesniedza to pārdevējai, lai norēķinātos par pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotajām precēm.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 192.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

2./pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un proti:

2020.gada 1.jūnijā ap plkst.17:10 /pers. A/, atrodoties /veikals, adrese//adrese/, mantkārīgu motīvu vadīts un uzskatot, ka viņa pretlikumīgas darbības neviens nenovēro, paņēma no minētā veikala plaukta divas viskija "Jack Daniel's" pudeles kopējā vērtībā 53,44 *euro* (vienas viskija "Jack Daniel's" pudeles vērtība 26,72 *euro*), astoņas konfekšu "Merci" kārbas kopējā vērtībā 34,88 *euro* (vienas konfekšu "Merci" kārbas vērtība 4,36 *euro*) un, nesamaksājot, no veikala aizgāja.

Tādā veidā /pers. A/ slepeni nolaupīja SIA "/nosaukums/ja" mantu 88,32 *euro* vērtībā, jeb nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais tiesas sēdē savu vainu noziedzīga nodarījuma, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, atzina pilnīgi un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi daļā par šo noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzētais paskaidroja, ka viņam ir zināmas un saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālās sekas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa nepārbauda pierādījumus, ja apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un apsūdzētais piekrīt šādas pārbaudes neizdarīšanai.

Tiesa ir pārbaudījusi lietas materiālus, un tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, kā arī par tā kvalifikāciju, tāpēc tiesa izskatīja lietu šajā apsūdzības daļā bez pierādījumu pārbaudes.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai tiesa norāda, ka apsūdzētā vaina ir pierādīta un pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Apsūdzētais tiesas sēdē savu vainu noziedzīga nodarījuma, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 192.panta pirmās daļas, atzina, bet norādīja, ka nezināja, ka banknote ir viltota.

Šajā apsūdzības daļā tika veikta pierādījumu pārbaude.

Liecinieks/pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā liecināja, ka strādā veikala /nosaukums//adrese/ apsardzē. 2020.gada 1.jūnijā ap plkst. 16.55 monitoros ievēroja apsūdzēto, kurš iepriekš bija veicis zādzības veikalā. Apsūdzētais pie kases norēķinājās par pirkumiem ar vienu naudas zīmi. Kasiere pārbaudīja naudas zīmi un tā izrādījās nederīga. Apsūdzētais atstāja preces un devās prom no veikala. Liecinieks devās viņam pakaļ, lūdza atgriezties, bet apsūdzētais rupji noraidīja viņa lūgumu un devās prom. Liecinieks atgriezās veikalā, pārbaudīja preces, par kurām apsūdzētais gatavojās maksāt. Konstatēja, ka iztrūkst atsevišķas preces, kuras apsūdzētais paņēma veikalā.

No notikuma videoieraksta ir redzams, ka apsūdzētais 2020.gada 1.jūnijā plkst. 16.47 ienāk veikalā, paņem iepirkumu ratus, staigā pa veikalu un ņem preces. Plkst.17.06 viņš pie kases izliek produktus, pasniedz kasierei 50 *euro* naudas zīmi. Kasiere to pārbauda un konstatē viltojumu. Plkst. 17.09 apsūdzētais, atstājot produktus un naudas zīmi, ko iedeva kasierei, aiziet prom.

Liecinieks/pers. F/ tiesas sēdē apstiprināja savu 2020.gada 2.jūnijā rakstīto ziņojumu, ka 2020.gada 2.jūnijā kā policijas darbinieks izbrauca uz izsaukumu veikal/veikals, adrese/ kur par zādzību bija aizturēts apsūdzētais. Veikala apsargs /pers. G/ paziņoja, ka 2020.gada 1.jūnijā arī apsūdzētais izdarīja zādzību un mēģināja norēķināties ar viltotu 50 *euro* naudas zīmi. /pers. G/ izsniedza 50 euro banknoti ar acīmredzamām viltojuma pazīmēm.

Pēc ziņojuma nolasīšanas liecinieks papildināja, ka viltota nauda, ja tā ir ar acīmredzamām viltojuma pazīmēm, ir bez ūdenszīmēm. Tā ir primitīvi izveidota.

/pers. G/ izsniegtā naudas zīme ir apskatīta. Apskates laikā konstatēts, ka naudas zīmei ar sērijas Nr.SE1206972964 iztrūkst ūdenszīmes un citi rekvizīti.

No Latvijas Bankas atzinuma Nr. LV-B-2020-06000294 izriet, ka iesniegtā naudas zīme ar sērijas Nr.SE1206972964 nav izgatavota uzņēmumā, kas nodarbojas ar *euro* naudas zīmju izgatavošanu.

Tiesas sēdē apsūdzētais liecināja pretrunīgi: gan, ka zināja, ka naudas zīme nav īsta, gan, ka nezināja. Liecināja, ka naudas zīmi atrada dzīvoklī, kuru īrēja. Liecināja, ka domā, ka apzināti paveica noziegumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesa pārbaudīja apsūdzētā pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2020.gada 4.jūnijā apsūdzētais liecināja, ka 2020.gada 1.jūnijā iegāja veikalā "/nosaukums/" /adrese/, lai nozagtu alkoholu un pārtikas produktus.

Pirms tam netālu no dzelzceļa uz ielas atrada 50 *euro* naudas zīmi. Vēlējās pārbaudīt, vai tā ir īsta. Pats domāja, ka tā ir īsta. Veikalā paņēma iepirkšanās ratus, salika tajos produktus un alkoholu. Vietā, kur nav kameru, atsevišķas preces pārlika līdzi paņemtajā somā. Uz kases lentas izlika produktus un iedeva kasierei atrasto naudas zīmi. Kasiere pārbaudīja to un atklāja, ka tā nav īsta. Viņš atstāja produktus un naudas zīmi un aizgāja prom. Viņu panāca veikala apsargs un gribēja ar viņu aprunāties. Apsūdzētais pateica, ka steidzas, un aizgāja prom.

Apsūdzētais uzturēja nolasītās liecības. Pēc tam liecināja, ka neatceras, kā bija patiesībā. Banknote bija saņurcīta. Pēc tam, kad tika konstatēts viltojums, devās prom, jo nobijās, ka naudas zīme bija viltota.

Novērtējusi pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma, kāds paredzēts Krimināllikuma 192.panta pirmajā daļā, izdarīšanā, ir pierādīta.

Euro ieviešanas kārtības likuma 3.panta trešā daļa nosaka, ka vienīgais likumīgais maksāšanas līdzeklis Latvijas Republikā ir *euro*.

Latvijas Bankas likuma 38.panta pirmā daļa nosaka, ka Latvijas Banka atbilstoši Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas tiesību aktiem organizē *euro* banknošu izgatavošanu un piegādi, kā arī emitē *euro* banknotes.

Tādējādi tikai Latvijas Banka ir tiesīga rīkoties *euro* banknošu izgatavošanas procesā.

Ar liecinieka /pers. G/ liecībām un videoierakstu ir pierādīts, ka apsūdzētais iedeva kasierei 50 *euro* naudas zīmi. Ar apskates protokolu un Latvijas Bankas atzinumu ir pierādīts, ka apsūdzētā kasierei iesniegtā naudas zīme nav izgatavota uzņēmumā, kas nodarbojas ar *euro* naudas zīmju izgatavošanu.

Tādējādi ir pierādīts, ka apsūdzētais norēķinājās ar viltotu naudas zīmi.

Ar izplatīšanu ir jāsaprot viltojuma laišana apgrozījumā, norēķinoties ar to par preci (*Krastiņš U., Liholaja V., Hamkova D., Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2019, 103.lapa*).

Apsūdzētā rīcība ir atzīstama par viltotas naudas izplatīšanu.

Vērtējot, vai apsūdzētajam bija zināms, ka naudas zīme ir viltota un viņš to apzinājās brīdī, kad iesniedza to norēķiniem par precēm, tiesa atzīst, ka noziedzīgā nodarījuma sastāva subjektīvā puse ir pierādīta, jo to ir iespējams noskaidrot, analizējot apsūdzētā veiktās darbības.

Pirmo liecību sniegšanas laikā apsūdzētais noliedza, ka zināja, ka naudas zīme ir viltota. Liecināja, ka atrada to uz ielas. Tiesas sēdē viņš liecināja, ka atrada naudas zīmi dzīvoklī.

No pierādījumiem izriet, ka apsūdzētais, uzzinot, ka viņa kasierei iedotā naudas zīme nav īsta, uzreiz devās prom, atstājot gan produktus, ko vēlējās iegādāties, gan pašu naudas zīmi ar lielu nominālu vērtību. Tiesas ieskatā, ja apsūdzētajam nebūtu zināms, ka naudas zīme ir viltota, viņam nebūtu pamata doties prom, bet būtu vēlēšanās noskaidrot situāciju.

Arī tad, kad apsargs viņu mēģināja apturēt un aicināja atgriezties veikalā, ko apsūdzētais nopratināšanā nenoliedza, apsūdzētais veikalā neatgriezās. Tāpat apsūdzētais, ja viņš sajustos pats apkrāpts, varētu izsaukt policiju. Tāda vienaldzīga attieksme, zaudējot liela nominālu naudas zīmi, sabiedrībā nav tipiska.

Apsūdzētā faktiskās darbības kopsakarā ar viņa nekonsekventajām liecībām rada tiesai pārliecību, ka apsūdzētā darbības viltotās naudas izplatīšanā bija apzinātas un mērķtiecīgas. Saprotot, ka viņam nav izdevies izplatīt viltoto naudu, apsūdzētais devās prom no noziedzīgā nodarījuma vietas, tādējādi cenšoties noslēpt savu personību nolūkā izvairīties no krimināltatbildības.

Tāpēc tiesa atzīst, ka ar apsūdzētā faktiskajām darbībām ir pierādīts viņa nodoms izplatīt viltotu naudu.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu noziedzīgais nodarījums, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ir mazāk smags noziegums. Tas izdarīts pret īpašumu. Cietušajai ir radīts mantisks zaudējums, kas nav atlīdzināts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu noziedzīgais nodarījums, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 192.panta pirmās daļas, ir smags noziegums. Tas izdarīts tautsaimniecībā un apdraud valsts finanšu sistēmu.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš kā persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, kopumā, sākot no 2015.gada, ir bijis iesaistīts 34 kriminālprocesos. Divas reizes viņš notiesāts citas valsts tiesās. Latvijā kriminālprocesi pārsvarā tikuši apvienoti. Apsūdzētais kopā ticis sodīts 10 reizes par dažādiem noziedzīgiem nodarījumiem. Pirmās divas sodāmības ir dzēstas.

No 2020.gada 19.jūnija apsūdzētais atrodas ieslodzījuma vietā, izciešot viņam noteikto galīgo sodu, kas noteikts, ievērojot tālāk norādītos nolēmumus:

-Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 7.oktobra lēmumu, ar ko noteikts turpināt ar Nīderlandes tiesas 2018.gada 15.oktobra spriedumu apsūdzētajam piespriestā soda izciešanu Latvijā - brīvības atņemšanu uz 180 dienām;

-Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 25.janvāra spriedumu, ar ko apsūdzētais ir sodīts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 2 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu galīgais sods noteikts, noteikto sodu daļēji saskaitot ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020.gada 17.jūnija spriedumu-brīvības atņemšana uz 1 gadu 5 mēnešiem un sabiedriskais darbs uz 300 stundām,

- 2021.gada 15.aprīļa Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu, ar ko apsūdzētais ir sodīts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 185.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem,

- Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022. gada 10. janvāra lēmumu, ar ko apsūdzētajam noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 25.janvāra sprieduma, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 7.oktobra lēmuma un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 14.aprīļa sprieduma- brīvības atņemšana uz 1 gadu 8 mēnešiem un 170 dienām un sabiedriskais darbs uz 300 stundām,

-Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 6.maija spriedumu, ar ko apsūdzētais ir sodīts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem,

-Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2022.gada 7.janvāra spriedumu, ar ko apsūdzētais ir sodīts pēc Krimināllikuma $253.^2$panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem,

-Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 6.maija lēmumu, ar ko apsūdzētajam noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 10.janvāra lēmuma, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2022.gada 7.janvāra sprieduma, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 6.maija sprieduma, – brīvības atņemšana uz 3 gadiem un sabiedriskais darbs uz 300 stundām,

-Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 27.septembra spriedumu, ar ko apsūdzētais sodīts pēc Krimināllikuma 192.panta pirmās daļas, 253.panta pirmās daļas, $253.^2$panta pirmās daļas un 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 8 mēnešiem,

-Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.janvāra lēmuma, ar ko apsūdzētajam noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 27.septembra sprieduma krimināllietā un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 6.maija lēmuma par galīgā soda noteikšanu.

Tādējādi apsūdzētais izcieš galīgo sodu pēc septiņiem spriedumiem.

Apsūdzētajam ir deklarēta dzīvesvieta. Viņš ir precējies.

Tiesas sēdē apsūdzētais par sevi sniedza ziņas, ka līdz aizturēšanai dzīvoja Rīgā īrētos dzīvokļos. Ar sievu tagad šķiras. Apgādājamo viņam nav. Līdz apcietināšanai strādāja par bārmeni un baristu Vecrīgā. Saistībā ar Covid darba vietas tika slēgtas. Veselības problēmu viņam neesot, atkarības noliedza. Atrodoties cietumā mācās 11.klasē. Cietumā nestrādā.

Novērtējusi informāciju par apsūdzētā personību, tiesa secina, ka apsūdzētajam ir problēmas būt likumpaklausīgam. Viņam līdz apcietināšanai nebija piesaistes pie dzīvesvietas, viņam nebija pastāvīga darba un tas veicināja noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Apsūdzētajam iepriekš ir bijis piemērots soda veids, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, taču tas nav sasniedzis soda mērķi.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā nosaka, ka brīvības atņemšanas sodu par mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Ievērojot to, ka jau iepriekš piespriestie sodi nav panākuši soda mērķi un apsūdzētais divu gadu laikā tika notiesāts septiņas reizes, tiesa atzīst, ka soda mērķis arī šobrīd nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Novērtējusi faktu, ka apsūdzētais savā dzīves laikā ir ticis tiesāts vairākkārtīgi par mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem, to, ka nav izdarījis secinājumus par noziedzīgās rīcības sekām, nav mainījis savu noziedzīgo uzvedību, tiesa secina, ka soda mērķi var sasniegt, piemērojot īslaicīgu brīvības atņemšanu par mazāk smago noziegumu (Krimināllikuma 180.panta pirmā daļa) un brīvības atņemšanu par smago noziegumu (Krimināllikuma 192.panta pirmā daļa).

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais ir vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto mazāk smago noziegumu (Krimināllikuma 180.panta pirmā daļa).

Tiesa novērtē faktu, ka apsūdzētais par šo noziedzīgo nodarījumu ir sadarbojies ar procesa virzītāju- tiesu, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, bet tas nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli (*Augstākās tiesas 2008.gada 21.aprīļa lēmums lietā Nr. SKK-323/2008*).

Krimināllikuma 47.pantā paredzētos atbildību mīkstinošos apstākļus par smagu noziegumu (Krimināllikuma 192.panta pirmā daļa) tiesa nekonstatē.

Abos noziedzīgajos nodarījumos tiesa atzīst atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu-noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tā kā ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs un viens pastiprinošs apstāklis, kā arī ir notikusi apsūdzētā sadarbība ar procesa virzītāju, tiesa atzīst, ka atbilstošs soda mērs par noziedzīgo nodarījumu, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ir īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem.

Tā kā ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa atzīst, ka atbilstošs soda mērs par noziedzīgo nodarījumu, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 192.panta pirmās daļas, ir brīvības atņemšana uz 8 mēnešiem.

Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmā daļa nosaka, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas.

Augstākās tiesas apkopojumā „Tiesu prakse par tiesībām uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un soda noteikšanā, ja nav ievērotas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā" izteikta rekomendācija: ja tiesa iztiesāšanas laikā konstatē tiesību pārkāpumu uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tiesai jāsniedz šā pārkāpuma nozīmīguma izvērtējums un precīzi jānorāda tā tiesiskās sekas, tas ir, jāatzīst pārkāpums par nenozīmīgu un kuram nav samērīgi piemērot Krimināllikumā paredzētās labvēlīgās sekas, vai arī jāatzīst pārkāpums par tādu, kurš var būt pamatā konkrētu Krimināllikumā paredzēto tiesisko seku piemērošanai.

Noziedzīgie nodarījumi notikuši 2020.gada 1.jūnijā.

2020.gada 2.jūnijā uzsākts kriminālprocess, veiktas izmeklēšanas darbības, aizturēts apsūdzētais.

2020.gada 4.jūnijā apsūdzētais atzīts par aizdomās turēto pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 192.panta pirmās daļas, 15.panta ceturtās daļas, un nopratināts. Viņam tika piemērots drošības līdzeklis.

No 2020.gada 19.jūnija apsūdzētais bija pieejams procesa virzītajam, jo atradās ieslodzījuma vietā, taču procesa virzītājs to nebija ievērojis, jo 2021.gada 13.jūlijā lēma par apsūdzētā piespiedu atvešanu.

Drošības līdzeklis tika atcelts tikai 2024.gada 22.janvārī.

2020.gada 20.jūlijā lieta no prokuratūras ar prokurora norādījumiem nosūtīta tālākai izmeklēšanai.

2024.gada 10.maijā prokurors lūdzis nosūtīt lietu pārbaudei.

2024.gada 31.maijā lieta nosūtīta kriminālvajāšanai.

2024.gada 1.jūlijā lieta saņemta tiesā, iztiesāta četrās tiesas sēdēs un 2024.gada 25.septembrī pasludināts saīsinātais spriedums.

Novērtējusi iesaistīto personu skaitu un pierādījumu apjomu, tiesa secina, ka pirmstiesas kriminālprocesā gandrīz četrus gadus nav bijusi virzība, kaut gan pierādījumi tika savākti 2020.gadā no 2.līdz 15.jūnijam, un apsūdzētajam bija piemērots drošības līdzeklis. Citās lietās viņam bija piemērots apcietinājums, līdz ar to viņš izmeklēšanai bija pieejams un viņa rīcības dēļ nav konstatējama procesa novilcināšana.

Tiesa secina, ka šāda bezdarbība nav attaisnojama, līdz ar to pārkāpums par saprātīgu termiņu neievērošanu ir nozīmīgs.

Ievērojot minēto, tiesai ir pamats, nosakot sodu apsūdzētajam piemērot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu un samazināt soda mēru par katru noziedzīgo nodarījumu.

Par noziedzīgo nodarījumu, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, nosakāma īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi. Par noziedzīgo nodarījumu, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 192.panta pirmās daļas, nosakāma brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem.

Krimināllikuma 50.panta pirmā daļa paredz, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Tiesa ņem vērā Augstākās tiesas rekomendāciju, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos vajadzētu piemērot piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos (Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse, apstiprināta ar Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmumu).

Tiesa nekonstatē attiecībā uz apsūdzēto īpašu gadījumu, kas atļautu tiesai pilnībā saskaitīt piespriestos sodus, tāpēc saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu sods nosakāms, daļēji saskaitot piespriestos sodus, nosakot brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem 10 dienām.

Noziedzīgie nodarījumi ir izdarīti pirms Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.janvāra lēmuma spēkā stāšanās, tādējādi galīgā soda noteikšanā tiesa piemēro Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa nosaka, ka Krimināllikuma 50.panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā tiesa nosaka sodu, ja pēc sprieduma spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma spēkā stāšanās pirmajā lietā. Šajā

gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.

Tādējādi saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu nosakāms galīgais sods ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.janvāra lēmumu, piespriestos sodus daļēji saskaitot- brīvības atņemšana uz 6 gadiem.

Sodā ieskaitāma soda izciešana atbilstoši Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.janvāra lēmumam.

Apsūdzētajam nav piemērots drošības līdzeklis.

Tā kā viņš uz sprieduma dienu atrodas ieslodzījuma vietā, tiesa secina, ka nepastāv risks, ka viņš varētu traucēt kriminālprocesā, tāpēc arī turpmāk drošības līdzeklis nav piemērojams.

Cietusī SIA "/nosaukums/a" pieteikusi mantiskā kaitējuma kompensāciju 88,32 *euro*,

Apsūdzētais tiesas sēdē pilnībā atzina pieteikumu.

Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturtā daļa paredz, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības kopsakarā ir tiešā cēloņsakarībā ar cietušajai nodarītajiem zaudējumiem, viņš atzīst pieteikto kompensāciju, tāpēc viņam ir pienākums atlīdzināt cietušajai nodarītos zaudējumus un pieteikums ir apmierināms.

Pie kriminālprocesa glabājas disks ar ierakstiem. Tas kā dokuments atbilstoši Kriminālprocesa likuma 135.pantam atstājams papīra formāta krimināllietā.

Viltotā naudas zīme kas atrodas Latvijas Bankas Kases un naudas apgrozības pārvaldes Rīgas filiāles viltojumu glabātavas seifā, kā lieta, kas nav jāatdod, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktam būtu iznīcināma. Ievērojot, ka naudas zīme ir atstāta Latvijas Bankai, tā arī pēc sprieduma spēkā stāšanās atstājama Latvijas Bankai, kas reģistrējusi to Eiropas Centrālās bankas datu bāzē.

Prokurors tiesas debatēs lūdza naudas zīmi konfiscēt.

Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 2.līdz 6.punktā reglamentēta rīcība ar objektiem, kuri konfiscēti tā saucamajā īpašās mantas konfiskācijas (*Krimināllikuma VIII2 nodaļa) kārtībā (Kriminālprocesa likuma komentāri. A daļa. Zinātniska monogrāfija prof. Kristīnes Euros-Rozenbergas zinātniskā redakcijā. Rīga, Latvijas Vēstnesis, 2019, 667.lpp.*), kas šajā lietā nav, tādēļ naudas zīmes konfiskācija nav nosakāma.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520. pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu smaga nozieguma, kāds paredzēts Krimināllikuma 192.panta pirmajā daļā, izdarīšanā un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu mazāk smaga nozieguma, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, izdarīšanā un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu noteiktos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem 10 dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu šajā spriedumā noteikto sodu daļēji saskaitīt ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.janvāra lēmumu par galīgā soda noteikšanu, un galīgo sodu noteikt - brīvības atņemšanu uz 6 gadiem.

Ieskaitīt sodā kā izciestu aizturēšanu šajā lietā no 2020.gada 2.jūnija līdz 2020.gada 4.jūnijam (divas dienas) un atbilstoši Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.janvāra lēmumam izciesto sodu: no 2019.gada 28.oktobra līdz 2019.gada 29.oktobrim, no 2020.gada 12.februāra līdz 2020.gada 13.februārim (vienu dienu), 2020.gada 28.martu, 2020.gada 23.aprīli, no 2020.gada 20.maija līdz 2020.gada 22.maijam (divas dienas), no 2020.gada 19.jūnija līdz 2024.gada 25.septembrim.

Nepiemērot /pers.A/ drošības līdzekli.

Noteikt SIA "/nosaukums/" mantiskā kaitējuma kompensāciju 88,32 *euro*.

Piedzīt no /pers. A/ par labu SIA /nosaukums/ mantiskā kaitējuma kompensāciju 88,32 *euro*, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei — 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Samaksa veicama kontā Nr./konts/. Dokumenti par samaksas veikšanu nekavējoties iesniedzami tiesā.

50 *euro* naudas zīmi ar sērijas Nr.SE1206972964, kas atrodas Latvijas Bankas Kases un naudas apgrozības pārvaldes Rīgas filiāles viltojumu glabātavas seifā, atstāt Latvijas Bankai.

CD disku ar videoierakstiem atstāt pie papīra formāta krimināllietas.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Prokurors, apsūdzētais un cietusī 10 dienu laikā no 2024.gada 25.septembra var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Ja lietā tiek sagatavots pilnais spriedums, to var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena ir 2024.gada 18.oktobrī.

Tiesnese G.Sokolova